

[Edel Saunte.]

Mand, hun gifter sig med, har en Forsørgerpligt, og det maa hun rette sig efter og eventuelt bidrage selv. Ogsaa finansielt betyder dette Spørgsmaal jo meget. I Øjeblikket ofrer Statskassen, saa vidt jeg ved, 16 Mill. Kr. paa dette Alter, og en Forhøjelse vilde nemt kunne forøge Udgifterne med 10 Mill. Kr. Det er mange Penge, men jeg henstiller alligevel, at vi tager Spørgsmaalet op til Løsning.

Socialministeren [(Strøm): Naar det ærede Medlem Fru Edel Saunte fremkommer med sit Spørgsmaal nu, ser jeg deri et Udslag af den almindelige Interesse for den enlige Moders Stilling, som jo maa erkendes at være meget vanskelig. Af nogle Henvendelser, jeg har modtaget fra Danske Kvinders Nationalraad og Dansk Kvinde-samfund har jeg forstaaet, at Kvinde-organisationerne er blevet urolige over — saadan som jeg forstaaer, at ogsaa det ærede Medlem Fru Edel Saunte er blevet det —, at Socialministeriet ved to Bekendtgørelser af 6. Marts i Aar har foretaget nogle kun mindre Forhøjelser af Normalbidrag og Indtægtsgrænser. Organisationerne synes at have taget dette som Udtryk for en principiel Afgørelse af hele Bidragsspørgsmaalet. Det er det imidlertid ikke. De smaa Forhøjelser, som er foretaget ved disse Bekendtgørelser, er alene Udtryk for den normale Regulering paa Grundlag af Prisstigningen. Det er jo saaledes, at Indtægtsgrænsen ifølge Loven ligefrem reguleres i Overensstemmelse med Udgifterne ved Anbringelse i et godt Plejehjem, i hvilken Henseende Priserne paa Fødevarer og Klæder er medbestemmende. Det drejer sig altsaa kun om en normal Regulering i Overensstemmelse med Forsorgslovens Regler og hævdunden Praksis, og der er herved paa ingen Maade taget principiel Stilling til Spørgsmaalet om en Ændring i de hidtil fulgte Regler, allerede af den Grund, at dette vil forudsætte, at man gennemfører dertil sigtende Ændringer i Forsorgsloven.

Naar det ærede Medlem Fru Edel Saunte spørger mig, om jeg da i indeværende Samling vil fremsætte Forslag om saadanne Ændringer, maa jeg svare, at den enlige Moders vanskelige Stilling naturligvis ikke er mig ubekendt. I Ministeriet er vi derfor ogsaa inde i Overvejelser om, hvad der kan gøres for at tilvejebringe en Forbedring paa dette Omraade. En Forbedring, som blot nogenlunde skal imødekomme Mødrenes Ønsker, vil imidlertid koste Statskassen et meget betydeligt aarligt Beløb, men jeg

haaber, at de Overvejelser, der er i Gang, vil kunne resultere i, at jeg bliver i Stand til at fremsætte et Lovforslag, som vil være tilfredsstillende, og som kan vinde Flertal her paa Rigsdagen.

Hermed sluttede Spørgsmaalet.

Formanden: Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit stiller et Spørgsmaal til Socialministeren. Det lyder:

Agter Ministeren at tilbagegive de vildledende og for dansk Børneforsorg skadelige Udtalelser, der fandt Sted gennem Statsradiofoniens Udsendelse „Paa Tomandshaand“ Mandag den 8. Marts d. A.?

Inger Gautier Schmit: Som liberalt indstillet Menneske har jeg selvfølgelig en absolut Sympati for det talte frie Ord og for al sund og retfærdig Kritik, og jeg kan for saa vidt udtale min Sympati med den Form, under hvilken man fra Statsradiofonien udsender de aktuelle Samtaler „Paa Tomandshaand“.

Men jeg maa dog alligevel mene, at den Form, under hvilken det skete i den af mig paapegede Sag, for mange Lyttere ikke kan siges at være tilfredsstillende, og dette kan muligvis give Anledning til Overvejelser i Statsradiofonien netop med Hensyn til disse aktuelle Samtaler. Sagen er jo, at der ved den Lejlighed fandt en Samtale Sted mellem en Medarbejder ved Statsradiofonien og en tidligere Elev ved et af vore Ungdomshjem, en Samtale, som man meget vel kunde tænke sig kunde have bragt Lys og Klarhed over forskellige Ting paa disse Hjem, der maaske burde paatales som ikke værende tilfredsstillende, men dog samtidig en Samtale, der i Almindelighed maatte kunne siges at have delt Sol og Vind lige. Imidlertid fandt denne Samtale Sted under en saadan Form, at de Lyttere, som afflyttede den, uvilkaarligt fik et fuldkommen fejlagtigt og vildledende Indtryk af Livet paa vore Ungdomshjem.

Jeg skal ganske kort nævne, at Samtalen først kom til at dreje sig om Skilsmissebørns Stilling over for Børneværnet. I den Forbindelse udtalte den unge Mand, at Skilsmissebørn i København automatisk gled ind under Børneforsorgen. Medarbejderen ved Statsradiofonien var ikke rigtigt inde i Forholdene og kunde altsaa ikke korrigerer denne fuldkommen vildledende Oplysning, men det skal jeg lade ligge.

Langt værre var det, naar den unge Mand udtalte, at han ikke kunde anerkende disse Ungdomshjem som Hjem. Der blev